

Uslanmayan Çocuklarımız

– ALEV YAVUZ · 15 Nisan 2012

Büyümeden önce
her fırsatta sevinir
doyasıya gülerdim,
büyüdükten sonra
fırsatları yitirince
yüreğim yarılincaya kadar
ağlamayı öğrendim.
Hayatın çelikten bir eli var,
tokatı ise çok sağlam.
Biz insanlar ise
zayıf ve benciliz.
Bencilliğimiz
sık hata yaptırıyor
zayıf yanlarımızla
şamar yiyip duruyoruz.
Hem ne istediğimizi bilmiyoruz
hemde bizim olanların
değerini anlamıyoruz.
Hayat, hata kabul etmiyor
ikinci bir şans verilse de
insan tekrar hata yapıyor.
Keşke ağlamakla
yıkansa bütün suçlarımız.
hatalardan ders alıp
mutluluğa erişse ikinci baharımız.
Uslanmayan çocuklarımız.
Ve ders almayan büyükler.
Eskide kaldı gülmelerimiz
bugünde sadece günahkarız.....alev yavuz